

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

Eksp.nr. 582127
12. december 2008

Besvarelse af spørgsmål 3 alm. del stillet af Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg 8. oktober efter ønske fra Pia Adelsteen (DF)

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes oplyse, om de danske regler for bankers soliditet, salg af egne aktier, aktieoptions aflønning af bankers ledelse er mere eller mindre skrappe end reglerne i UK, Tyskland, Holland, Frankrig og de nordiske lande?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Finanstilsynet har i forlængelse af det stillede spørgsmål spurgt de andre tilsynsmyndigheder i EU. 13 lande har svaret, nemlig UK, Tyskland, Holland, Finland, Letland, Estland, Slovenien, Irland, Belgien, Luxembourg, Tjekkiet, Portugal, og Spanien.

I Europa er der en fælles europæisk regulering af bankernes soliditet via det såkaldte kapitalkravsdirektiv (Basel-reglerne). Direktivet stiller en detaljeret række krav til bankernes kapital, risikostyring og tilsynet hermed. Det helt centrale krav er, at bankerne skal have en solvensprocent (soliditet) på mindst 8 procent. Direktivet har endvidere meget detaljerede regler for, hvorledes solvensprocenten skal opgøres. I den forbindelse er der mange steder i direktivet givet medlemslandene mulighed for at tillade en lempeligere - eller på anden måde alternativ - behandling, med henblik på at tage hensyn til lokale markedsforhold, anden national lovgivning eller praksis. I alt er der over 150 af sådanne nationale valgmuligheder ved gennemførelsen i national lovgivning af de mere detaljerede bestemmelser i direktivet. Dog kan man ikke ændre i en række centrale krav, herunder sætte solvensprocenten ned under 8 pct.

På nogle af disse afgrænsede områder har Danmark valgt at udnytte de nationale valgmuligheder. Det samme gælder selvfølgelig de øvrige lande. Ideen med disse valgmuligheder har først og fremmest været at gøre det muligt at tilpasse reglerne til lokale forhold. I svarene fremfører UK og Belgien, at de på afgrænsede områder har valgt en streng fortolkning af direktivet og dets valgmuligheder. Blandt de øvrige nordiske lande har alene Finland svaret. Finanstilsynet kan dog oplyse, at de øvrige nordiske lande har gennemført direktivet. Der kan som nævnt på udvalgte punkter være valgt nogle lidt forskellige løsninger. Det er dog Finanstilsynet opfattelse, at helt overordnet set er der ikke tale om afvigelser, som giver markante forskelle i, hvor skrappe reglerne er.

Regeringen og forligsparterne bag aftale om sikring af finansiel stabilitet har lagt vægt på den skal skabe større gennemsigtighed om bankernes risiko og solvens. Fra dansk side har vi i EU spillet ind med forslag om øget åbenhed om bankernes solvensbehov og risikoprofil.

Tilsvarende er investorbeskyttelsen i Europa reguleret via det såkaldte MiFID-direktiv. Direktivet regulerer ikke salg af egne aktier specifikt, men indeholder generelle regler i forhold til rådgivning vedr. køb af aktier. Direktivet stiller krav om, at detailkunder, som får investeringsrådgivning, skal have udarbejdet en "egnethedstest". I testen skal indgå kundens erfaring med værdipapirhandel, investeringshorisont og - formål, risikoprofil og økonomiske situation. Er der tale om en enkeltstående handel, skal værdipapirhandleren sikre sig, at kunden kender de egenskaber og risici, som der er forbundet med det værdipapir, kunden handler. Kun handler, som kommer i stand på kundens helt eget initiativ og som har karakter af en bestilling, kan gennemføres helt uden rådgivning.

Af svarene kan det konkluderes, at de danske regler for salg af egne aktier er på niveau med de andre landes regler, som heller ikke går ud over, hvad direktivreguleringen af værdipapirhandel forlanger. Norge har oplyst, at Norge har anvendt samme indgangsvinkel som de øvrige lande.

I Danmark har der været eksempler på, at banker overdrevent har solgt deres egne aktier. En bredt sammensat arbejdsgruppe under Finanstilsynet er derfor blevet bedt om at kigge nærmere på bankTrelleborg og Roskilde Banks rådgivning i forbindelse med salg af bankens egne aktier. Regeringen og forligsparterne bag aftale om sikring af finansiel stabilitet vil drøfte sagen når rapporten foreligger.

Der eksisterer ikke en særlig europæisk regulering af aktieoptionsafløning af bankernes ledelse. I 2007 sikrede regeringen med åbenhedspakken øget aktionærinddragelse og åbenhed i Danmark, da der blev stillet krav om, at generalforsamlingen skal godkende de overordnede retningslinier for incitamentsprogrammer til ledelsen (bestyrelse og direktion) i de børsnoterede selskaber. Af svarene kan det konkluderes, at aktieoptioner i deres egenskab af incitament ikke var reguleret nogen steder. Siden undersøgelsen er der imidlertid sket en del på området og flere af de finansielle hjælpepakker rundt om i verden, som svar på den finansielle krise, indeholder begrænsninger på bonusafløninger herunder aktieoptioner. Det gælder blandt andre Belgien, England, Nederlandene og Tyskland.

Spørgsmålet om ledelsens incitamenter i en bredere forstand end alene optioner som følge af den finansielle krise fået større opmærksomhed, og spørgsmålet indgår derfor som et af Financial Stability Forums indsatsområder i *Report on Enhancing Market and Institutional Resilience* fra april 2008. I det Finansielle Stabilitets Forum (FSF) diskuteres problemstillinger vedrørende de finansielle markeder mellem senior repræsentan-

ter fra blandt andre nationale myndigheder (fx. central banker, finanstilsyn og ministerier), internationale institutioner (IMF, verdensbanken m.fl.) og den Europæiske Centralbank. Danmark er ikke mellem de 12 lande, som er repræsenteret.

Endvidere var det på Det Europæiske Råds møde d. 15-16. oktober en konklusion, at aktieoptionsløbninger i den finansielle sektor ikke må føre til, at der løbes en overdreven risiko. Rådet opfordrer derfor til ansvarliggørelse af alle aktører i det finansielle system, navnlig i banksektoren.

I aftale om sikring af finansiell stabilitet er der lagt vægt på, at de omfattede pengeinstitutter i ordnings levetid ikke må igangsætte nye aktieoptionsprogrammer, og eksisterende programmer må ikke forlænges eller fornyes.

Derudover var parterne enige om, at der skal strammes op om finansielle virksomheders anvendelse af aktieoptionsprogrammer med henblik på at begrænse omfanget af variable lønde.